

Jasna i razigrana interpretacija finalnog stava zaokružila je nadahnuto izvođenje Dvoržakovog koncerta, koje je publika ispratila burnim aplauzom

Piše

Jelena Jovanović

Na Velikoj sceni Crnogorskog narodnog pozorišta u ponedjeljak, 30. januara, nastupio je Crnogorski simfonijski orkestar. Pod dirigentskom upravom maestra Alekseja Šatskog priređen je koncert na kojem su premijerno izvedena djela češkog kompozitora Antonjina Dvoržaka: Koncert za violončelo i orkestar u h-molu i Simfonija br. 8 u G-duru. Solističku dionicu u Koncertu za violončelo i orkestar tumačio je jedan od najznačajnijih skandinavskih umjetnika, violončelista iz Švedske Torlif Teden, istaknuti pedagog na kraljevskim konzervatorijumima u Kopenhagenu i Štokholmu. Koncert je organizovan u saradnji Muzičkog centra Crne Gore i Ambasade Švedske.

Sigurno i autoritativno

Zahvaljujući brižljivo odabranom programu imali smo uvid u karakteristike poznoromantičarske češke muzike. Koncert za violončelo i orkestar premijerno je izveden 1896. godine i od tada predstavlja jedno od najpopularnijih djela za violončelo i orkestar. Pored izražajnih melodija obojenih češkim folklornim elementima odlikuje ga izuzetno zahtjevna solistička dionica i ne manje važan i kompleksan orkestarski part, sa tipičnim poznoromantičarskim odlikama koje se, prije svega, ogledaju u „tretmanu“ orkestra i muzičkim parametrima (ritmu, metru, dinamici, harmoniji, melodiji). Maestro Aleksej Šatski se i na ovom koncertu predstavio kao siguran i autoritativan dirigent, koji dobro poznaje potencijale crnogorskih simfoničara sa kojima godinama unazad temeljno gradi komunikaciju i teži najvišim umjetničkim dometima. Tako je u ekspoziционom dijelu prvog stava znalački istakao karakterističan ritam u duvačkim instrumentima koji je, praćen odmjerenim zvukom u gudačkom korpusu, predstavljao dobar uvod za nastup soliste.

Ujednačenost izraza

U interpretaciji prve teme, umjetnik sa reputacijom najboljeg švedskog violončeliste, koji je popularnost stekao na brojnim takmičenjima, nastupima sa najprestižnijim svjetskim orkestrima i snimljenim CD-ima, predstavio se, sa jedne strane, kao izuzetno koncentrisan i muzikalan virtouz sa liderskom energijom, a sa druge, kao predan i posvećen saradnik orkestra sa kojim je postigao ujednačenost u muzičkom izrazu. Tehnička spremnost soliste izražena kroz složen, sinkopiran ritam i brze pasaže nametnula se kao konstruktivni element u dramaturgiji prvog stava, dok je drugi stav iznjedrio neke od najljepših melodija koje smo mogli čuti te večeri. Dijalogiziranjem drvenih duvačkih instrumenata i soliste, u laganom stavu, postignuta je intimna atmosfera kojoj je doprinijela i rafinirana dinamika gudača. Jasna i razigrana interpretacija finalnog stava zaokružila je nadahnuto izvođenje Dvoržakovog koncerta, koje je publika ispratila burnim aplauzom.

Simfonija prirode

Nakon pauze, u drugom dijelu koncertne večeri izvedena je simfonija koju je kompozitor napisao sedam godina prije koncerta. Prozirna i vesela, ova kompozicija nastala je u periodu kompozitorovog boravka u selu Visoka u Češkoj i često se naziva „Simfonijom prirode“. U ovom, četvorostavačno koncipiranom djelu, kulminacija ciklusa ostvarena je u finalnom stavu „apoteozi domovine i prirode“. Kroz pažljivo osmišljenu dramaturgiju ciklusa maestro Aleksej Šatski je demonstrirao dobro poznavanje Dvoržakovog muzičkog pisma, pa je sigurnim gestom vodio simfoničare koji su izvođačke potencijale i bogatstvo zvuka posebno iskazali u posljednjem stavu. Oduševljenje publike izazvalo je izvođenje na bis popularne Slovenske igre kojom je zaključeno izuzetno uspješno veče.